ଶ୍ରୀମତୀ ସାରଦା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ମଣିକୋଠ କୋମ୍ବ୍ରା ରାଜେନ୍ଦ୍ରନ

ଏପ୍ରିଲ 22,1996

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908:

ଆଦେଶ 41, ନିୟମ 27 -ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ -ସହପାର୍ଶ୍ୱିକ ପ୍ରତିଭୂତି ଭାବରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦାଖଲ -ଜରସମନର ପ୍ରାପ୍ତି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜିନାମା -ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦସ୍ତାବିଜକୁ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ନେବାକୁ ମନା କଲେ -ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା : ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ନଥିଭୁକ୍ତ କରି କିମ୍ବା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ଏହା ଉପରେ ଏକ ଫଳାଫଳ ଆବଶ୍ୟକ କରି ଏହାର ପ୍ରଭାବକୁ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ -ଏହା ବିନା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯଥାର୍ଥ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ - ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରିବା ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲଟିର ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପୁନର୍ବାର ପଠାଯାଇଥିବା ଅପିଲ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 7739/1996 ।

S.A. ସଂଖ୍ୟା 886/1990-E ରେ କେରଳ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 4.8.95 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବି. ଭି. ଦୀପକ ଏବଂ ଜି. ପ୍ରକାଶ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ସେ ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ହାଜର ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ଜଣେ ଟି. ଶେଖରନ୍ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଥିଲେ । ସେ Ex. A-2 ଅଧୀନରେ 14.7.1982 ତାରିଖରେ 17 ସେଣ୍ଟ୍ ଜମି ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ଦଖଲର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭାବରେ ଏହି ଆଧାରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିକ୍ରୟ ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଚାରି ମାସ ଅବଧି ପାଇଁ ଦଖଲରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ସମସାମୟିକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ସେ ଦଖଲ ସମର୍ପଣ କରିବା କରିବାକୁ ଥିଲା ।

ଯେହେତୁ ସେ ଦଖଲକୁ ସମର୍ପଣ କରିନଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ନୋଟିସ Ex. A/ 4, 1982 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 10 ତାରିଖରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ଖାଲି କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବା ପରେ, ଦଖଲର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା, ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭାବରେ ନଥିରେ ଅଣାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସେମାନଙ୍କର ମାମଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ସାହୁକାର ଏବଂ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଋଣ ପାଇବା ପାଇଁ ଥିଲା ଏବଂ ସେ 20, 000 ଟଙ୍କାର ଋଣ ପରିଶୋଧ ସହପାର୍ଶ୍ୱିକ ପ୍ରତିଭୂତି ଭାବରେ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ବିବାଦ ଉପୁଜିବା ପରେ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ଦ୍ୱାରା ପୋଲିସର ଉପ-ଅଧିକ୍ଷକଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଚୁକ୍ତିର ଅଂଶବିଶେଷ ଥିଲା, ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

" 'A' ପକ୍ଷ, ରାଜେନ୍ଦ୍ରନ, 42 ବର୍ଷ, ମାନିକୁତ କୋମ୍ବା ଚାଲିଳ ଦାମୋଦରନଙ୍କ ପୁଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରାଜିନାମା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା । କାଚେରୀ ଆମସନ୍, ଏବଂ 'B' ପକ୍ଷ, ଶେଖରନ୍, 60 ବର୍ଷ ବୟସ୍କ, ଥାଇକାଣ୍ଡି ଗୋପାଳନଙ୍କ ପୁଅ, ଅମରାସେରୀ ଆମସନ୍ ଡେସମ ।

ଯେତେବେଳେ ଏକ ପକ୍ଷ କାକ୍କୁର ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ B ପକ୍ଷ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନାହିଁ ଯେଉଁଥିରେ B ପକ୍ଷ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ପାରାମେଲ ସମ୍ପତ୍ତି A ପକ୍ଷକୁ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଷ୍ଟେସନ ଉପ-ଅଧିକ୍ଷକଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ମାଧ୍ୟମରେ କଥା ହୋଇଥିଲେ; ଏବଂ

ଯେତେବେଳେ କି ପକ୍ଷମାନେ ମିଳିତ ଭାବେ ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ସହମତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଏହି ଚୁକ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ

କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ 1983 ମସିହା ଜାନୁଆରୀର 4ର୍ଥ ଦିନରେ ଏହା ତଳେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଚୁକ୍ତିର ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ନକଲ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିଛନ୍ତି ।

ଏଥିରେ ସହମତି ହୋଇଛି ଯେ

ସେହି 'B' ପକ୍ଷ 'A' ପକ୍ଷକୁ ସେତେବେଳେ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ 35, 000 ଟଙ୍କା ଦେବେ (ମାତ୍ର ପଇଁତିରିଶ ହଜାର ଟଙ୍କା) ଏବଂ 'A' ପକ୍ଷର ଦଖଲରେ ଥିବା ପରମାଲ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ତା' ପରେ 'B' ପକ୍ଷକୁ ତାଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଦିଆଯିବ । ଯଦି B ପକ୍ଷ ଏହାର ବିପରୀତ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ତେବେ ସେ ଖାଲି କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ପାରାମ୍ପେଲ ସମ୍ପତ୍ତି A ପକ୍ଷକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆହୁରି, 'B' ପକ୍ଷ ବିରୋଧରେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାର ଅଧିକାର 'A' ପକ୍ଷର ରହିବ ।

ବିଚାରକାଳୀନ ଅଦାଲତ ମାମଲାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ Ex. A-2 ଏକ ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉପ-ପଟ୍ଟାଦାତା ଭାବରେ ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ଦାୟୀ । ଅପିଲରେ, ଅପିଲକାରୀମାନେ ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ରାଜିନାମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଦସ୍ତାବିଜକୁ ଆଦେଶ 41, ନିୟମ 27 CPC ଇତ୍ୟାଦି ଅଧୀନରେ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଅପିଲ ଅଦାଲତ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଡିକ୍ରିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦଖଲ ପାଇଁ ଡିକ୍ରୀକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଥିବା ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ଟି. ଶେଖରନ୍ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଏକ ସହପାର୍ଶ୍ୱିକ ପ୍ରତିଭୂତି ଭାବରେ ବିକ୍ରୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଚୁକ୍ତିନାମା ପରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଜରସମନ ଭାବରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା 35,000 ଟଙ୍କା ପ୍ରାପ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା, ଏହା ସୂଚାଇବ ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର Ex. A- 1 ବିକ୍ରୟ ଥିଲା କେବଳ ଏକ ସହପାର୍ଶ୍ୱିକ ପ୍ରତିଭୂତି ଭାବରେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅପିଲ ଅଦାଲତ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ 1983 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 4 ର ଚୁକ୍ତିନାମା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ବିଚାରକାଳୀନ ଅଦାଲତରୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ କରି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ନଥିଭୁକ୍ତ କରି ଏହାର ପ୍ରଭାବକୁ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ଦସ୍ତାବିଜ ଏବଂ ଏହାର ବିଚାରରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣର ପ୍ରାପ୍ତି ବିନା, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିରପେକ୍ଷ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଏଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲର ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବିନା ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ଅନୁବାଦିକା : କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।